

ואחריהם כל איש ישראל ימשוך לפי מהללו ממונים ופרנסים ומנהיגים נדיבי עמים, אתה ה' תשמרם כצנה רצון תעטרם יראו זרע יאריכו ימים, דשנים ורעננים ומושלמים, אנס"ו.

אנשי החסידים

13676

אם אמרנו נבוא העיר הערה שלמה, על כל הרפתקי דעדו על כללות האומה מיום סור אפרים מעל יהודה וגודל האף והחימה, אשר קצף ה' עליה בעבור הרעימה, יכלה הזמן והם לא יכלו להגיע לקצה הערימה, וגרמא בנזיקין בארבע קצות האדמה, היו אנשים אשר חשבו להיות לנו לגדר וחומה, להרים דגל ולהקים שוממה, מנחמי עמל ואון לשמם ליתן כבוד כצור אבן במרגמה, **כי לא בלבד איש חכם ונבון גבה לבו עד להשחית ויאמר הבה נתחכמה**, כי גם אדם להבל דמה, עש כסיל וכימה, **עשה עצמו משיח בישראל נביא גבור ואיש מלחמה, ולא אתנו יודע עד מה**, לומר אסעף פארה במערצה ויעבור עלי מה, כי היו שרינו כאיילים ולא כבני אלים לכרות האשרה ולנתוץ הבמה, ולכן הטו לאחר ולא לפנים לולי ה' צבאות וימינו רוממה, הותיר לנו שריד - לא היה לנו תקומה, וכמעט כלינו בארץ הלזו הנשמה, ולא נותרה בנו נשמה, חסד ה' מעולם היה לנו קשר של קיימא, הפח נשבר ושטף ועבר האשמה, ואנחנו נמלטנו מקול הרעש והמהומה, עזרנו בשם ה' ובתורתו התמימה.

אם אמרנו נשכחה שיחנו שיח שיג אמרים מרים המאריים, ולא יתקע עוד שופר בעיר בתרועה ושברים, כי אם קול בדממה דקה באין אומרים ואין דברים, לא טוב אנחנו עושים ואומרים, כי הנה בטננו כיון לא נפתח כאובות חדשים מבוקעים ומצוררים, שאין לך יום שאין קללתו מרובה קללות וארורים, יציץ ופרח שורש פורה ראש ולענה מצות ומרורים, כאשר אירע בשנים שעברו שמלאו פני תבל ערים, משנאי ה' יכחשו לו בנים זרים מילדי העור"ים, כקרח וכל עדתם המתקדשים והמטהרים, כלם סרי סוררים וצרי צוררים, משה חיים לוצאטו ואחוזת מרעיו רעים וחטאים בהתחברות אליו יעשה מרמה בעצת נמהרים, על אל אלקים ידבר נפלאות ומלין לצד עילאה ימלל: שמעו נא המורים, אני ואפסי עוד רזי לי רזי לי, רז לקראת רז ירוץ וקולו ירים, ומגיד לקראת מגיד להגיד סודות התורה אשר בהם אשורי המלך אשורים, קדושים אשר בארץ הם יציצו מעיר ה' שמה ועמו מדברים, אדם קדמאה ומלכא משיחא כל תעלומות לי מסבירים, **שלשה אבות העולם יקראו לפני חברים**, מלאכי עליון ושרפי אל ובפרט מטט' שר הפנים לא יטו ימין ושמאל לבלתי לכת אחרי הבחורים, אני משיח אלהי יעקב לקבץ כל

הנפזרים, אני נעים זמירות ישראל לחבר תהלים זמירות ושירים, ולי נאה ולי יאה לעשות זוהר תניינא בזמן וראשונה במעלה ולחם סתרים, אני אתקן שבעים תיקונים על פסוק ולכל היד החזקה מתני חגורים, אני ניצוץ מעקיבא בן יוסף שנכנס ויצא בשלום בפרדס הסודות ואכלתי לחם אבירים, כל חכמי ישראל לפני כקליפת השום ואני הוא הרועה עדרים, עלי אמר רעיא מהימנא שתנתן תורה על ידי מבורא רוח ויוצר הרים, אני ידעתי כל הניצוצות וכל גלגולי סבתם ומפתח שפתי מישרים, מי כמוני מורה דרך לעבור גאולים בתיקון כל הנפשות עד אשר ישאו הרים, ממני יראו וכן יעשו העניים ועשירים, החכמים והבוערים כי ממה ועד משה לא קם כמשה - אני הוא ולא אחר לדורי דורים. סוף דבר - לא קרא פסוק "יהלך זר ולא פיק" (משלי, כז,ב) אשר יקראו הנערים, והוא מתפאר בגוונים שאינם שלו לפני הסגנים והחורים, ואין דורש ואין מבקש לגעור בו ולהוכיחו בתוכחת ומוסרים. כי איך יתכן שבחוצה לארץ מלאה גלולים וכל טומאות תשרה רוח הקדש והשכינה אשר היא טהורה ומשרתה טהורים, ויתחברו קדישי עליונים ושרפי אל מאירים כספירים, ללכת אחרי הבחורים? איך ימלא כרסו מעדני התורה הנגלים והנסתרים, אם עדיין הוא מבחין ומשתף את המסכה צרה בלמדו חכמות חיצוניות וישפיק בילדי נכרים, כאשר העיר בכתבו לעיר ווין איש סודו ותלמידו הנאמן יקותיאל מוילנא אחד מכת הבחורים הנזכרים? איך יתחתן בלשון הקודש ובלשון הזוהר הקדוש מי שכבר נתחתן באחות לוט"ן [כלומר: לטין] הנבחרת קראוה הנוצרים? היכן הם ההכנות הצריכות להמשיך שפע הקדושה מהניצורים, היכן הם הטבילות והסיגופים והיסורים? מי הרשה ללמוד חכמת הקבלה לילדים אשר הן בהם כל מום חדשים לבקרים, אם אין דורשין אלא לחכם ומבין בדעתו בחדרי חדרים?

מי לא ידע בכל אלה כי מיום הראשון אשר נתן אל לבו להבין בחכמת האמת המיוחדת לאדירים, מרעה אל רעה יצא מדחי אל דחי הון ועושר בביתו נאבד בענין רע³⁸⁵ שכן חורים, חסורי מחסר ולרש אין כל ואין קול להרים, כי הוא רצה לעשות חלוקה עם דודיו³⁸⁶ ולהפרד מעמם וישנאו אותו ואוהביו נהפכו לו לזרים. הוא התיר לאנשי ביתו לעבור על אלות חרמים וארורים,

385. ידיעה זאת על אביו של הרמח"ל שירד מנכסיו מאושרת באגרת אחרת, אמנם צמד המצבים, לימוד הקבלה מצד אחד ובעית הפרנסה מצד שני, היא מן המרושעות.

386. בענין של הספרים, או אולי מדובר בחלוקה של כספים מזו המסחר שהיה ביניהם.